ordning, til en Ordning, som man har alle andre Steder, medens vi nu have dette store Antal af 20 Ord, hvad der er saa overflødigt som muligt, saa Folk mangen Gang gøre sig Flid for at faa saa mange Ord skrevne, som de kunne faa for Grundtaksten. Det vilde være et ret betydeligt Fremskridt, og det vilde ogsaa gøre Balancen lidt bedre, hvad vi ogsaa godt kunne trænge til, om vi gik til en Omordning. Skønt jeg altsaa ikke har nogen stor Grund til at haabe, da det allerede er tredje Gang, jeg har forhandlet om den Sag med Udvalget — og jeg lemper altid lidt paa Forslaget — og skønt jeg endnu ikke kan sætte dette Forslag igennem, haaber jeg dog, der maa komme den Tid, da Folketinget ser, at her er noget, der bør gøres, og at man ikke godt kan være bekendt andet end at gøre det.

Ordføreren (Tutein): Jeg ønsker straks at efterkomme den Opfordring, den højtærede Minister kom med til mig om at udtale mig nærmere om Underændringsforslag under Nr. 230, ifølge hvilket Bidraget til Deltagelse i Udstillingen i Chikago skulde betegnes som Tilskud til Industriforeningen i København. Jeg kan i den Anledning med fuldstændig Sikkerhed erklære, at Udvalget for det første derigennem har villet udtale paa sin Maade en Anerkendelse af det patriotiske og opofrende Sindelag, som Industriforeningen har vist, ved at indføre dens Navn her i selve Lovteksten, og dernæst har man ment — da Udvalget tør antage, at ærede Medlemmer maaske ikke altid læse de temmelig lange og vidtløftige Aktstykker, der ledsage en Sag, med fuldstændig Omhu — at det vilde gøre det klarere for ærede Medlemmer, hvad der her var Tale om, nemlig at Industriforeningen i København havde overtaget fuldstændig den finansielle Risiko ved denne Sag. Der var saa meget mere Anledning dertil, som en Grund til, at Udvalget enstemmig gik ind paa denne Bevilling, var det, at vort Naboland har gjort det samme, men jeg har nu haft Lejlighed til at læse Forhandlingerne i den svenske Rigsdag om denne Bevilling, der er knap saa stor som den, der her forlanges, men der er udtrykkelig udtalt, at den svenske Regering er i Besiddelse af Midler til at afholde de Udgifter, som maatte komme ud over det, der er bevilget, saavidt jeg husker: 210,000 Kr., men det er noget, som ikke er Tilfældet med den danske Regering. Naar Ministeriet faar bevilget 250,000 Kr. til denne Historie, saa har den ikke Midler til at give 300,000 Kr. ud, men naar man tilføjer dette Ændringsforslag, staar det klart for ærede Medlemmer og klart for Offentligheden, at det er et Tilskud til Industriforeningen, som har overtaget den finansielle Risiko, men heller ikke noget som helst andet. Der er ikke delegeret til Københavns Industriforening nogen som helst Myndighed, der ellers maatte tilkomme den højtærede Minister. Det forekommer mig, at det ligger i den Skrivelse, hvori Industriforeningen gør det Tilbud, at den overtager denne Risiko mod at faa 250,000 Kr. som Tilskud, at den deri anmoder den højtærede Minister om Autorisation og Medhjælp til at kunne komme til at repræsentere den danske Industri ovre i Amerika. Deri ligger, at den søger sin Myndighed til at repræsentere den danske Industri hos den danske Indenrigsminister. Den danske Indenrigsminister er danske Industris ligefremme og naturlige Repræsentant, han kan delegere saa meget af sin Myndighed i den Retning, han vil eller ikke vil, til Industriforeningen, det beror ganske paa ham selv. Jeg skal kun erklære, at Udvalget ikke har haft nogen som helst Plan om at lægge hele Myndigheden og Raadigheden over, hvad der her skal foregaa, i Industriforeningens Haand. Man har modtaget Industriforeningens Tilbud om at overtage Risikoen, men heller ikke mere. — Siden jeg har Ordet, kan jeg endnu svare den højtærede Minister paa en enkelt Bemærkning angaaende disse Bygninger ved Skern og Vejen. Der udtalte den højtærede Minister, at saa gik det ud over de paagældende Beboere, hvis vi ikke bevilgede de Bygninger. Ja, det gør det naturligvis, men Skylden er virkelig ikke vor, men den er de Autoriteters, der sortere under Indenrigsministeren, hvis Overslag ere saa urimelig dyre. Der forlanges i den ene af disse Stationer en Stue paa 10 Alen i Firkant, og den skal koste 5,000 Kr. at bygge. Jeg vil henstille til enhver, der forstaar sig det allermindste paa Bygningsvæsen, om det er os eller Ministeren og hans sagkyndige, der bære Ansvaret derfor. Naar man vil bygge i den Grad dyrt, siger jeg, at Ansvaret for Forkastelsen ligger ikke hos os.

Trier: Da det Medlem af Finansudvalget (C. Hage), som har sluttet sig til den højtærede Ministers Forslag under Nr. 3 og 7 om Alderstillæg til de københavnske Postbude og nogle andre Bestillingsmænd ved Postvæsenet og om Alderstillæg til Telegrafbudene i København, paa Grund af Sygdom er fraværende, vil det maaske ikke blive anset for utidigt, at et andet Medlem siger et Par Ord for at anbefale disse to Bevillinger til Tingets Velvilje.